

Jeg – en leder

Generelt:

Vi er ikke herrer over jeres tro, men medarbejdere på jeres glæde; I står jo allerede i troen. 2. Kor. 1.24

- Desuden er 1.+2. Tim og Titusbrevet gode breve at læse som leder, idet de er skrevet af Paulus til nogle af hans medarbejdere, om hvordan de netop skal være leder.
- En god bog at læse er Magnus Malm: "Vejviseren"

"En kristen leders primære arbejde kan aldrig være at tale Guds ord. Det må være at lytte til Guds ord."

Citat af Magnus Malm "Vejviseren"

Det vigtigste:

- Det vigtigste at sige om os er ikke, at vi er Guds tjenere, men derimod Guds børn.
- Vi skal leve af den samme nåde, som dem, vi leder.
- En leder er ikke bedre end de andre, men en, der har oplevet nåden og gerne vil lede andre hen til det samme sted.
- Vores tjeneste handler ikke om succes, men derimod om troskab og lydighed.
- Vær et forbillede – dette handler ikke om at være perfekt, men også igennem vores nederlag at være forbillede ved at vise dem korset.

Være et team

- Vi er ikke leder alene. Vi er derimod et team. Moses havde Aron (2.Mos. 4.14ff); han havde brug for en hjælper (2.Mos. 18.17); Paulus indsat ældste (i flertal) i menighederne.
- Vi er forskellige, og den forskellighed skal bringes i spil i vores bestyrelse.
- Jeg skal bidrage med det, jeg kan.
  - Vi er kaldet af Gud – ikke som andre, men som dig.
  - Gud ønsker at bruge dig sådan, som du er.
  - Vil du være lydige og tjene med det, du har fået givet?

Bønnen & Bibel i ens eget liv

- En leder beder. Læs bare Paulus' breve og Ap. G. 6.4
- Bed for dem, du skal lede – evt. del dem ud over en uge, eller del dem ud i blandt jer.
- En leder leve af Guds ord.
- Det afgørende problem er altså ikke at finde tid til det indre liv, men at erkende, at det er tilstrækkeligt vigtigt til at få den tid, det kræver, i mit liv.

Forventningsafstemning

- En af de største udfordringer er forventninger. Her er det ikke altid de andres, som volder de største problemer, men mere mine egne forventninger til mig selv.
- Derfor skal vi have forventningsafstemt med hinanden, så der ikke er nogle usagt forventninger, som vi ikke siger højt, men som alligevel tynger os.
- Her er nogle vigtige forventninger, som I gerne må tage til jer:
  - Havde Gud ville have en perfekt bestyrelse, så havde han selv taget opgaven, men nu har han kaldet dig til opgaven. Derfor skal du turde være dig selv.
  - Hver leder har styrke og svagheder. Se dem i øjnene.
  - Den dårligste leder er den, som ikke tror han har nogen fejl.
  - Giv dig selv lov til at lave fejl – det viser jo, at vi kommer afsted (vi skal selvfølgelig gøre det så godt, som muligt)
- De bedste bestyrelser er der, hvor man deler liv og tro med hinanden.
- Der skal være steder, hvor du ikke er formand, men bare er dig selv – kan være bibelkreds, kirken eller noget lignende.

Kommunikation

- Bibelen siger, at kærligheden skjuler mange synder, men jeg tror også, at kommunikationen kan afhjælpe en del.
- Kommunikation er det, som bliver sagt, men det betyder ikke nødvendigvis, at det er det samme, som bliver hørt.
- Er vi i tvivl eller usikre, så spørg.
- Forvent altid det, som bliver sagt eller gjort i bedst mening. Spørg ind til det, hvis du oplever dig såret, trådt på eller uenig. Tag en god snak om det. Oftest handler det om misforståelser.

En leder er en synder

- Vi er et fællesskab af syndere. Satan angriber en leder og vil se om han kan lede ham vild. Sker det, så rammer det nemlig mange mennesker.
- Derfor har vi brug for en sjælesørger. Hvis du ikke har en, så find en!
  - Nogle vil bruge deres koner. Det er godt at dele ens tjeneste med dem. Gør det endelig, men sjælesørgeren skal hun ikke være. Nogle gange er det jo netop i familielivet, at der er problemer, som gør ondt. Vælg hellere ikke en fra kredsen eller menigheden, men vælg en, som er neutral og som ikke har noget i klemme. Man kan også vælge en medvandrer (jeg vil skrive lidt om det i den næste værktøjsmail – men skriv eller ring hvis I gerne vil vide mere om dette inden da)

Husk på familien - kaldsrækkefølgen

- *Prioriteringer er at forsømme i den rigtige rækkefølge.*
    - Vores prioriteringer kan lidt bliver til en forkert rækkefølge. Primært fordi vi gerne vil tjene Gud og meningen godt – det er jo kun en dejlig ting. Men vores kaldsrækkefølge skal være rigtigt.
1. Vores 1. kald handler om vores forhold til Gud. Vi er Guds børn. Vi er kaldet til at tro på ham.
  2. Handler om vores ægtefælle og børn. Vi er kaldet til at tage os af dem og være der for dem. De må ikke lide under min tjeneste. Der kan være afsavn, men sørg for at du har tid til at være far, ægtemand osv.
  3. Min tjeneste. Først her kommer min tjeneste. Derfor må vi også nogle gange sige nej til ting, fordi de kolliderer med kald nr. 2. Giv din ægtefælle taleret ind i dit liv. Sørg for at hun siger fra i god tid, idet vi ofte er booket lang frem i tiden. Herunder kan vi sagtens have opgaver i de sociale miljøer, vi er en del af (skolebestyrelsen, gymnastikklubben, beboerforening osv.) – den tjeneste hører også til her.